

Betænkning

om

opgave- og byrdefordeling

*Afgivet af det af
indenrigsministeriet den 29. september 1977
nedsatte udvalg
om
civilforsvar og brandvæsen m. v.*

BETÆNKNING NR. 864
KØBENHAVN 1979

-trykt på miljøpapir

ISBN 87-503-2819-0
Stougaard Jensen/København
ln 00-359e-bet

	side
<u>KAPITEL 1. Indledning</u>	5
<u>KAPITEL 2. Sygehus- og medicinalberedskabet</u>	7
<u>KAPITEL 3. De byrdefordelingsmæssige konsekvenser af en ændret finansieringsordning for de efter gældende lovgivning af staten afholdte udgifter til det kommunale civilforsvar.</u>	9
I. Udgifter, der i medfør af civilforsvarsloven afholdes fuldt ud af staten	10
1.1. Gældende regler	11
1.2. Arbejdsgruppens bemærkninger vedrørende spørgsmålet om et ændret finansieringsprincip	12
II. Udgifter, hvortil der ydes tilskud fra staten.	13
11.1. Gældende regler	13
11.2. Økonomiske konsekvenser ved ændret finansieringsprincip	15
11.2.1. Tilskud til kommunernes CF-personale	15
11.2.2. Tilskud til drift og vedligeholdelse af anlæg.	17
11.2.3. Byrdefordelingen i det storkøbenhavnske civilforsvarsområde	18
11.3. Arbejdsgruppens bemærkninger vedrørende spørgsmålet om et ændret finansieringsprincip.	19
<u>KAPITEL 4. De byrde- og opgavefordelingsmæssige konsekvenser af de stillede forslag vedrørende de fredsmæssige assistancydelser og etablering af et erstatningsberedskab</u>	23
I. Forslag i delbetamkningen om integration af civilforsvar og brandvæsen	23
II. Arbejdsgruppens overvejelser	25

<u>KAPITEL 5.</u>	<u>De byrde- og opgavefordelingsmæssige</u>	
	<u>konsekvenser af de i delbetæn-</u>	
	<u>ningen om beskyttelsesrum stillede</u>	
	<u>forslag</u>	27
I,	Forslag i delbetænkningen om beskyttelsesrum...	27
II.	Arbejdsgruppe 4's overvejelser	28
<u>BILAG 1.</u>	Indstilling nr. 10 af 4. september 1973 fra	
	indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrøren-	
	de dobbeltadministration.	33
<u>BILAG 2.</u>	Indstilling nr. 11 af 4. september 1973 fra	
	indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrøren-	
	de dobbeltadministration.	35
<u>BILAG 3.</u>	Forslag til lov om ændring af lov om syge-	
	husvæsenet.	38
<u>BILAG 4.</u>	Forslag til lov om ændring af lov om civil-	
	forsvaret.	45
<u>BILAG 5.</u>	De økonomiske konsekvenser i Storkøbenhavn	
	af en omlægning af tilskuddet til civilfor-	
	svarsleder lønninger m.v. til tilskud efter	
	objektive udgiftsbehovskriterier (1977-78)..	47

KAPITEL 1. INDLEDNING.

Ved skrivelse af 29. september 1977 nedsatte indenrigsministeren "Udvalget vedrørende civilforsvar og brandvæsen m.v.".

Udvalget blev organiseret med et styringsudvalg og 4 arbejdsgrupper.

Arbejdsgruppe 4 om opgave- og byrdefordelingen, herunder navnlig sygehusberedskabet fik følgende kommissorium:

"På grundlag af overvejelserne i arbejdsgrupperne om integration og om beskyttelsesrum og på baggrund af civilforsvarsstyrelsens overvejelser om en ændring af det nuværende sygehus- og medicinalberedskab er det arbejdsgruppens opgave at undersøge spørgsmålet om en ændret opgave- og byrdefordeling inden for beredskabsområdet, herunder sygehus- og medicinalberedskabet i overensstemmelse med de af indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration i indstilling nr. 10 og 11 af 4. september 1973 afgivne anbefalinger."

Til formand for arbejdsgruppen beskikkedes fuldmægtig U. Horst Petersen, indenrigsministeriet.

Til medlemmer beskikkedes:

Kontorchef L.A. Heegaard,
indenrigsministeriet.

Direktør Erling Krarup,
Kommunernes Landsforening.

Viceamtsborgmester L.O. Madsen,
Fyns amtskommune (udpeget af Amtsrådsforeningen i Danmark).

Økonomidirektør Knud Pinborg,
Frederiksberg kommune (udpeget af Københavns og Frederiksberg kommuner).

Civilforsvarsdirektør Erik Schultz,
civilforsvarsstyrelsen.

Viceamtsborgmester L.O. Madsen udtrådte af arbejdsgruppen den 1. oktober 1978. I stedet blev udpeget fuldmægtig Stig Lohmann, Amtsrådsforeningen i Danmark.

Følgende medarbejdere fra udvalgets sekretariat har fungeret

som sekretærer for arbejdsgruppe 4:

Fuldmægtig Lauritz Hvidt,
indenrigsminister iet.

Kontorchef Birte Elmquist,
civilforsvarsstyrelsen.

Fuldmægtig Flemming Hasman,
indenrigsministeriet.

KAPITEL 2. SYGEHUS- OG MEDICINALBEREDSKABET.

I indstilling nr. 11 af 4. september 1973, jfr. bilag 2 anbefalede indenrigsministeriets arbejdsgruppe om dobbeltadministration, at det undersøgtes dels om amtskommunerne burde forpligtes til selv at afholde udgifterne ved beredskabsmæssige sikringsforanstaltninger ved sygehusene, dels om amtskommunerne, apoteker og medicinalvarefabrikker burde forpligtes til at opretholde beredskabslagre af medicinalvarer i et nærmere specificeret omfang.

Med udgangspunkt i denne indstilling har arbejdsgruppen udarbejdet et forslag til ændring af lov om sygehusvæsenet, jfr. bilag 3. Ændringsforslaget hviler på den principielle opfattelse, at sygehusberedskabets planlægning og gennemførelse såvidt muligt bør ske integreret i sygehusvæsenets almindelige planlægning og drift.

Driften af sygehusvæsenet er ved kommunalreformen overført til amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner, og der er indført et sygehusplanlægningssystem. De foreslåede ændringer af og tilføjelser til sygehusloven har navnlig til følge, at udarbejdelse af retningslinier for beredskabsplanlægningen og behandlingen af de enkelte amtskommunale beredskabsplaner for fremtiden inddrages under de almindelige regler, der gælder for dette planlægningssystem. Dette betyder blandt andet, at sygehusrådets kompetence foreslås udvidet til at omfatte beredskabsplanlægningen samtidig med, at civilforsvarsstyrelsen gives ad hoc repræsentation i rådet.

Lovforslaget tilsigter ingen ændringer af de underliggende sagsgange og ej heller af kompetencefordelingen på det statslige plan. Civilforsvarsstyrelsen vil således fortsat være det centrale koordinerende statsorgan på området.

I byrdefordelmæssig henseende indebærer forslaget, at en statsbesparelse på ialt 1,1 mio. kr. vedrørende opmagasinering, tilsyn og vedligeholdelse af beredskabssygehuse skal kompenseres

amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner gennem det amtskommunale tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier. Der ydes ikke kompensation for overtagelsen af finansieringen af opførelse af sikrede reservebehandlingsafsnit, idet der ikke foreligger nogen statsbesparelse.

Repræsentanterne for Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner har taget forbehold overfor lovforslagets byrdefordelingsmæssige konsekvenser, der forudsættes gjort til genstand for forhandling med staten på et senere tidspunkt.

Arbejdsgruppen har endelig udarbejdet forslag til lov om ændring af civilforsvarsloven, jfr. bilag 4. Forslaget har karakter af en redaktionel korrektion under hensyntagen til forslaget om ændring af sygehusloven.

KAPITEL 3. DE BYRDEFORDELINGSMÆSSIGE KONSEKVENSER AF EN ÆNDRET FINANSIERINGSORDNING FOR DE EFTER GÆLDENDE LOVGIVNING AF STATEN AFHOLDTE UDGIFTER TIL DET KOMMUNALE CIVILFORSVAR.-

I indstilling nr. 10, jfr. bilag 1, anbefalede indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration, at der på baggrund af de allerede gennemførte refusionsomlægninger foretoges en gennemgang af de gældende refusionsbestemmelser i civilforsvarsloven med sigte på at opnå administrative forenklinger. Arbejdsgruppen indstillede i denne forbindelse, at det - eventuelt i forbindelse med en undersøgelse af mulighederne for en samordning mellem det kommunale brandvæsen og civilforsvar - blev klarlagt, hvilke opgaver det ved lov eller i henhold til lov kan pålægges kommunerne at varetage uden statsrefusion, og til hvilke opgaver det udfra effektivitetshensyn måtte være påkrævet at yde hel eller delvis statsrefusion. Arbejdsgruppen forudsatte, at en statslig besparelse ved en ændring af finansieringsprincip kompenseredes via tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier.

Administrationsdepartementet foretog i sin rapport af august 1976 en gennemgang af civilforsvarslovens finansieringsregler og pegede i denne sammenhæng på en ophævelse af tilskuddet efter lovens § 28, stk. 3. (løn til CF-ledere og disses medhjælp).

På dette grundlag er der i det følgende foretaget en vurdering af de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af en omlægning af de nuværende finansieringsordninger vedrørende de kommunale civilforsvarsudgifter til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier. Ved vurderingen er der lagt vægt på de styringsmæssige hensyn, som måtte gøre sig gældende og de mulige administrative besparelser ved et ændret finansieringsprincip, jfr. herved kapitel 7 i delbetænkningen om integration af civilforsvar og brandvæsen.

I. Udgifter, der i medfør af civilforsvarsloven afholdes fuldt ud af staten.

a. Udgifter, der afholdes direkte af staten.

Materiel- og munderingsanskaffelser, jfr. civilforsvarslovens §§ 25 og 28. Udgiften udgør (FL 1977-78) 7.200.000 kr.

b. Udgifter, der udbetales direkte af staten.

Udgifter til instruktørhonorarer m.v. og godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste til § 31-værnepligtige under den fortsatte lokale uddannelse, jfr. civilforsvarslovens § 31, stk. 7. Udgiften udgør (FL 1977-78). 2.900.000 kr.

Udgifter til instruktørhonorarer m.v. vedrørende uddannelse af frivillige og kommunalt ansatte samt løn til § 7-gruppeførere, jfr. civilforsvarslovens § 28. Udgiften udgør (FL 1977-78). 1.260.000 kr.

c. Udgifter, der refunderes af staten efter forskudsvis at være afholdt af kommunerne.

Udgifter til fremmødegodtgørelse, befordringsgodtgørelse og undervisningsrekvisitter m.v. til § 31-værnepligtige, jfr. civilforsvarslovens § 31, stk. 7. Udgiften udgør (FL 1977-78). 2.000.000 kr.

Udgifter til uddannelse af ikke værnepligtigt personel, jfr. civilforsvarslovens § 28. Udgiften udgør (FL 1977-78). 840.000 kr.

Telekommunikationsudgifter vedrørende det kommunale civilforsvar, jfr. civilforsvarslovens § 25. Udgiften udgør (FL 1977-78). 3.000.000 kr.

Der er i oversigten set bort fra udgifter til uddannelse af instruktører og personel på civilforsvarets skoler samt udgifter vedrørende § 31-værnepligtiges kaserneuddannelse. Det forudsættes, jfr. kapitel 7 i arbejdsgruppe 2's betænkning, at den første grundlæggende uddannelse af værnepligtige fortsat skal finde sted på civilforsvarets kaserner, ligesom uddannelsen af det kommunale civilforsvarspersonel fortsat skal ske centralt ved

civilforsvarets skoler i Snekkersten og Tinglev.

1.1. Gældende regler.

Civilforsvarsstyrelsen indkøber og udleverer hovedparten af materiellet til den lokale hjælpetjeneste. Staten anskaffer således alt materiel til indkvarterings-, forplejnings- og reservevandforsyningstjenesten, ligesom staten for redningstjenestens vedkommende afholder udgifterne til det lette materiel og for brandtjenestens vedkommende til de særlige brandgrupper og slangegrupper. Udgifter til rydningstjenesten og den tekniske tjeneste samt det tunge redningsmateriel afholdes af kommunerne selv.

Beredskabsmateriellet opbevares dels i de statslige regionale depoter og dels hos kommunerne.

Uddannelsesmateriellet stilles til rådighed for kommunerne i forhold til den pågældende myndigheds uddannelsesaktivitet.

Ansvar for det lokalt opbevarede materiel påhviler ifølge danst rets almindelige regler kommunerne. Udgifterne til opbevaring af det lokalt opbevarede materiel påhviler kommunerne, mens udgifterne til vedligeholdelse påhviler staten.

På forslag til finanslov for 1977-78 er der optaget et beløb på 3,9 mio. kr. til indkøb af materiel.

Der er i nærværende redegørelse set bort fra materielanskaffelser til sygehusberedskabet.

Civilforsvarsstyrelsen indkøber og udleverer al mundering til personel under det kommunale civilforsvar. Udgiften hertil er på forslag til finanslov for 1977-78 optaget med ca. 2,6 mio. kr.

Om administration af udgifter i forbindelse med § 31-værnepligtige samt udgifter ved ikke-værnepligtigt personel (frivillige og kommunalt personel, jfr. civilforsvarslovens § 30) bemærkes, at CF-kommissionerne til brug for CF-regionerne udarbejder et overslag over udgifterne i det pågældende finansår. Overslaget skal indeholde oplysninger om såvel de forventede udgifter, der udbetales direkte af civilforsvarsstyrelsen, jfr. de ovenfor under punkt b nævnte udgifter, som de udgifter der refunderes efter forskudsvis at være afholdt af kommunerne, jfr. de ovenfor under punkt c nævnte udgifter.

På grundlag af de af kommunerne udarbejdede budgetoverslag stilles et beløb til rådighed for CF-regionerne til videre forde-

ling mellem de inden for hver region beliggende civilforsvarskommissioner. Det påhviler herefter regionerne løbende og mindst to gange om året på grundlag af oplysninger fra kommunerne at afgive indberetning til civilforsvarsstyrelsen om eventuelle ændringer i forventet forbrug med henblik på eventuel omfordeling af rådighedsbeløbene.

Afregningen af de kommunale uddannelsesudgifter samt de under c nævnte telekommunikationsudgifter, der hovedsagelig vedrører teleabonnement, finder herefter sted på grundlag af normalt kvartalsvise regnskabsspecifikationer, der via CF-regionerne indsendes til styrelsen.

1.2. Arbejdsgruppens bemærkninger vedrørende spørgsmålet om et ændret finansieringsprincip.

Administrationsdepartementet har i sin rapport af august 1976, side 131, udtalt, at uddannelsen ved det lokale civilforsvar fremdeles må finansieres af staten. Administrationsdepartementet har herved lagt til grund, at de centrale myndigheder undet et fælles uddannelsessystem må have mulighed for at tilrettelægge uddannelsen på de faciliteter, hvor det er mest hensigtsmæssigt og økonomisk, hvilket efter administrationsdepartementets opfattelse forudsætter størst mulig fleksibilitet i henseende til det samlede uddannelsesapparats anvendelse.

Administrationsdepartementet har på side 132 endvidere udtalt: "de totale dækningsgrader (med hensyn til materiel til det lokale civilforsvar) varierer mellem 50 og 100% for de enkelte materielkategorier, men hertil kommer de yderligere variationer, som gør sig gældende mellem kommunerne indbyrdes. Man er altså stadig inde i en udbygningsperiode, og det er næppe ønskeligt at skifte finansieringsprincip så længe denne udbygning ikke kan siges at være afsluttet."

Under henvisning hertil samt til de styringsmuligheder, som de heromhandlede finansieringsbestemmelser frembyder i en situation, hvor det kommunale civilforsvar endnu befinder sig i en udbygningsfase, er arbejdsgruppen enig med administrationsdepartementet i, at det næppe vil -være hensigtsmæssigt at ændre det gældende finansieringssystem. Man har endvidere lagt til grund, at størstedelen af materiellet til det kommunale civilforsvar indgår som beredskabsmateriel, som først forudsættes anvendt i

en given situation, og derfor ikke giver sig udtryk i håndgribelige goder for befolkningen. Det skal i denne forbindelse endvidere bemærkes, at materielindkøb i den omtalte størrelsesorden - når indkøbene foretages centralt -- giver visse økonomiske fordele i form af kvamtumsrabatter m.v.,

Arbejdsgruppen skal dog henvise til bemærkningerne nedenfor under afsnit II 3 vedrørende spørgsmålet om en forenkling af de gældende refusions- og udbetalingsystemer, herunder også for så vidt angår uddannelsesudgifterne.

II. Udgifter, hvortil der ydes tilskud fra staten.

a. Lønudgifter til kommunernes CF--personale,

jfr. civilforsvarslovens § 28, stk. 3.

Tilskuddet udgør (FL 1977-78) 9.200.000 kr.

b. Udgifter til drift og vedligeholdelse af anlæg.

1) Offentlige beskyttelsesrum, jfr. civil-

forsvarslovens § 25. Tilskuddet udgør

(FL 1977-78) 2.300.000 kr.

2) Civilforsvarsområdernes kommandocentra-

ler, jfr. civilforsvarslovens § 25. Til-

skuddet udgør (FL 1977-78) 1.060.000 kr.

3) Lokale øvelsesanlæg, jfr. civilfor-

svarslovens § 31, stk. 7. Tilskuddet

udgør (FL 1977-78) 1.640.000 kr.

II.1. Gældende regler.

Ad a. Staten yder i medfør af civilforsvarslovens § 28, stk. 3 et årligt tilskud til kommunernes lønudgifter til civilforsvarsledere og disses medhjælp, der beregnes som et tilskud pr. indbygger (i 1977/78 3,02 kr.) dog ikke højere end 2/3 af de rent faktisk

- +) Da opgaverne i medfør af civilforsvarsloven er fuldt statsfinansieret, hører tilskuddene for så vidt angår hjemmelen under I ovenfor, men er af hensyn til problemstillingen vedrørende de styringsmæssige og administrative aspekter placeret her.

afholdte lønudgifter til kommunernes CF-personale. De enkelte CF-områders indbyggertal er i henseende til statstilskuddet fastsat til samme indbyggertal, som anvendtes som beregningsgrundlag i finansåret 1969/70. For kommuner med et lavere indbyggertal end 15.000 anvendes som beregningsgrundlag et indbyggertal på 15.000.

Tilskuddet ydes på grundlag af et beregningsskema, som indsendes samtidig med kommunernes refusionsskemaer til styrelsen.

Da 2/3 af de faktisk afholdte udgifter for de fleste kommuners vedkommende udgør mere end tilskuddet beregnet efter ovennævnte fordelingsnogle, vil tilskuddet i praksis være fordelt efter de fikserede indbyggertal.

Ad b. 1) Offentlige beskyttelsesrum.

Civilforsvarskommissionerne er bemyndiget til uden særskilt forelæggelse for civilforsvarsstyrelsen inden for et årligt rammebeløb på 300 kr. pr. dækningsgravsrum af afholde udgifter til udbedring af eksisterende beplantning, renholdelse m.v.

Derudover afholdes der efter særskilt tilladelse fra civilforsvarsstyrelsen i hver enkelt tilfælde udgifter til afsavns-godtgørelse og nedlæggelse af dækningsgrave. Der er af bevillingen for 1977/78 anvendt ca. 510.000 kr. til disse formål.

Det samlede rådighedsbeløb, der er fordelt til kommunerne i 1977/78, udgør 1.136.000 kr. Udgifter til drift og vedligeholdelse, der på kommunernes initiativ afholdes udover rådighedsbeløbet, finansieres af kommunerne selv.

Ad b. 2) Civilforsvarsområdernes kommandocentraler.

Civilforsvarskommissionerne er bemyndiget til uden særskilt forelæggelse for civilforsvarsstyrelsen årligt at anvende pr. kommandocentral 800 kr. til rengøring og 300 kr. til mindre vedligeholdelsesarbejder m.v.

Efter bemyndigelse fra civilforsvarsstyrelsen afholder kommunerne endvidere udgifter til honorarer for tilsyn med og drift af kommandocentraler, hvortil der ydes fuld refusion fra staten.

De samlede faktiske afholdte statsudgifter til rådighedsbeløb, tilsyn og drift af civilforsvarsområdernes kommandocentraler udgør for 1977/78 ialt 1.014.000 kr. Udgifter, der herudover afholdes på kommunernes initiativ, finansieres af kommunerne selv.

Ad b. 3) Lokale øvelsesanlæg.

Til delvis dækning af de udgifter, der er forbundet med drift og vedligeholdelse af de lokale øvelsesanlæg, yder staten et tilskud til kommunerne. Tilskuddet, der fordeles i begyndelsen af finansåret til de CF-kommissioner, der disponerer over lokale øvelsesanlæg, er beløbsmæssigt afpasset efter arten af øvelsesanlægget. Tilskuddet fordeler sig på følgende poster i procent:

Tilskud til arbejdsmandslønninger	ca. 66 %
Tilskud til retablering af øvelsesanlæg	ca. 12 %
Tilskud til drift af undervisningslokaler	ca. 22 %

Det samlede tilskud, der i 1977/78 er stillet til rådighed for kommunerne til drift og vedligeholdelse af øvelsesanlæg, udgør 1.607.000 kr. Udgifter, der herudover afholdes på kommunernes initiativ, finansieres af kommunerne selv.

II.2. Økonomiske konsekvenser ved ændret finansieringsprincip.

Administrationsdepartementet har på side 132 i rapporten fra august 1976 under henvisning til indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration, indstilling nr. 10, jfr. bilag 1, foreslået, at statens tilskud til aflønning af civilforsvarsledere og disses medhjælp bringes til ophør.

II.2.1. Tilskud til kommunernes CF-personale•

I tabellen nedenfor er vist de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af en omlægning af de i medfør af civilforsvarslovens § 28, stk. 3 for finansåret 1977/78 fordelte tilskud (regnskabstal 1977/78) til tilskud efter objektive kriterier, jfr. LB 412 1974, § 6, jfr. L 330 1975 om generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Beregningen er af hensyn til materialets overskuelighed foretaget på grundlag af et repræsentativt udsnit af kommuner.

	Tilskud i medfør af § 28, stk. 3 1977-78	Tilskud efter objektive kri- terier	Kommunale merudgifter (+)/ mindreudgif- ter (%)
	kol. 1	kol. 2	kol. 3=1½2
	1000 kr.		
Brønderslev ^{+))}	45	40	5
Hadsund ^{+))}	8	19	٪ 11
Aalborg	363	278	85
Kjellerup ^{+))}	34	29	5
Randers	177	116	61
Århus	584	419	165
Esbjerg	173	145	28
Horsens	149	98	51
Aabenrå	46	39	7
Nyborg ^{+))}	36	33	3
Odense	430	293	137
Svendborg	70	66	4
Nykøbing F.	53	46	7
Næstved	98	81	17
Maribo ^{+))}	45	23	22
Birkerød	55	39	16
Roskilde	132	88	44
Storkøbenhavn	3020	2122	898
Rønne ^{+))}	45	27	18
Øvrige CFO-kommuner ialt	3974	2798	1176
Øvrige kommuner ialt	-	2738	٪ 2738
Landet ialt	9537	9537	-

Tilskudsfordelingen for 1977-78 fremgår af kolonne 1. I kolonne 2 er foretaget en fordeling af beløbet efter de objektive udgiftsbehovskriterier, som fandt anvendelse ved beregningen af de generelle tilskud til kommunerne for 1977/78. Kolonne 3 udgør forskellen mellem kolonne 1 og kolonne 2 og viser de kommunale mer-/mindreudgifter, der vil følge af at gå over til et ændret finansieringsprincip.

- +) Kommuner hvor indbyggertallet ved den gældende tilskudsbe-
regning er fikseret til 15.000.

Af tabellen fremgår det, at Storkøbenhavn ved en omlægning af tilskuddet til fordeling mellem kommunerne efter objektive kriterier totalt set vil blive påført en merudgift på ca. 0,9 mio. kr. vedrørende merudgiftens fordeling på kommunerne indenfor det storkøbenhavnske civilforsvarsområde henvises til punkt 2.3. nedenfor.

Blandt de udvalgte CFO-kommuner vil alene Hadsund opnå en gevinst ved en ændret finansieringsordning, medens de øvrige anførte CFO-kommuner vil blive påført merudgifter. Kommunerne uden for CFO-områderne vil opnå en gevinst på godt 2,7 mio. kr.

II.2.2. Tilskud til drift og vedligeholdelse af 'anlæg.

Af beskrivelsen ovenfor vedrørende de gældende regler fremgår det, at bevillingerne til drift og vedligeholdelse af anlæg dels fordeles til kommunerne efter nogle nærmere angivne kriterier dels bevilges kommunerne efter særskilt ansøgning.

Der er i nedenstående konsekvensberegning for så vidt angår de offentlige beskyttelsesrum set bort fra tilskuddet til afsavns-godtgørelse og nedlæggelse af betondækningsgrave, idet det herved forudsættes, at staten under hensyn til disse udgifters specielle karakter fortsat skal finansierer disse foranstaltninger.

	Tilskud til kommunerne til vedligeholdelse og drift af anlæg i finansåret 1977-78.				Tilskud efter udgiftsbehovstal	Kommunale merudgifter (+)/mindreudgifter (%)
	Beton-dækningsgrave	Kommandocentraler	Øvelsesanlæg	I alt		
	kol. 1	kol. 2	kol. 3	kol. 4	kol. 5	kol. 6=4/5
	1000 kr.					
Aalborg	48	19	106	173	110	63
Århus	100	26	80	206	165	41
Esbjerg	23	26	56	105	57	48
Odense	65	13	59	137	116	21
Nykøbing F.	9	2	54	65	18	47
Storkøbenhavn	506	504	503	1513	836	677
Rønne	8	11	49	68	10	58
Øvrige CFO-kommuner ialt	358	413	700	1471	1367	104
Øvrige kommuner ialt	19	-	-	19	1078	1059
Ialt	1136	1014	1607	3757	3757	-

Af tabellen fremgår det, at Storkøbenhavn vil blive påført en merudgift på knapt 0,7 mio. kr. ved omlægning af tilskuddene til fordeling efter objektive kriterier, medens de øvrige udvalgte kommuner ikke vil blive påført merudgifter i væsentligt omfang. Kommunerne uden for CF-områderne vil opnå en gevinst på godt 1,0 mio. kr.

Den omstændighed, at en række kommuner i dag ikke er civilforsvarsområdekommuner og derfor ikke i medfør af de gældende regler er forpligtet til at afholde udgifter til civilforsvarsledere m.v., samt til drift og vedligeholdelse af anlæg bevirker, at disse kommuner ved en finansieringsordning, hvor samtlige kommuner opnår tilskud i forhold til deres respektive udgiftsbehovstal, opnår en økonomisk gevinst, der ifølge beregningen ovenfor udgør ca. 3,8 mio. kr.

II.2.3. Byrdefordelingen i det storkøbenhavnske civilforsvarsområde ved ændret finansieringsprincip vedrørende tilskud til kommunernes CF-personale.

I medfør af § 24 i civilforsvarsloven har indenrigsministeren udsendt en bekendtgørelse, jfr. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 8 af 5. januar 1976 om nedsættelse og sammensætning af civilforsvarskommissionen i Storkøbenhavn. Det storkøbenhavnske civilforsvarsområde består af Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne indenfor Københavns amtskommune. Den storkøbenhavnske civilforsvarskommission varetager de i civilforsvarslovens § 22 omhandlede opgaver.

Bevillingsforslag vedrørende fælleskommunale udgifter indstilles af civilforsvarsudvalget og behandles i civilforsvarskommissionen, som herefter indstiller budgettet til de respektive

kommunalbestyrelses (i Københavns kommune borgerrepræsentationens) endelige beslutning, idet dog amtets 6 repræsentanter i kommissionen er tillagt den endelige bevillingsmyndighed for kommunerne indenfor amtets område.

Ifølge kommissionsbeslutning fordeles alle fælleskommunale udgifter efter det senest foreliggende folketal.

Der er i tabellen nedenfor, jfr. bilag 5, foretaget en beregning af hvorledes den ovenfor under punkt 2.1. anførte merudgift i Storkøbenhavn på ca. 0,9 mio. kr. fordeler sig på de enkelte kommuner indenfor området. Der er herved taget udgangspunkt i den nuværende udgiftsfordeling (folketal) sammenholdt med en fordeling af tilskuddet efter objektive kriterier.'

	Tilskudsfor- delingen i medfør af fol- ketal pr.1/1-77 kol. 1	Tilskudsforde- lingen i medfør af udgiftsbehovs- tal 1977/78 kol. 2	Kommunale merudgif- ter kol. 3=1½2
		1000 kr.	
Københavns kommune	1277	858	419
Frederiksberg kom- mune	220	149	71
Kommunerne i Kø- benhavns amt	1523	1115	408
Storkøbenhavn ialt	3020	2122	898

Af tabellen fremgår det, at Københavns kommune ved omlægningen bliver påført knapt halvdelen af den for Storkøbenhavns vedkommende beregnede merudgift svarende til ca. 0,4 mio. kr.

II.3. Arbejdsgruppens bemærkninger vedrørende spørgsmålet om ændrede finansieringsprincipper.

II.3.1. Ved vurderingen af om der bør ske en omlægning af finansieringsformen for de under II nævnte kommunale civilforsvarsudgifter, har arbejdsgruppen først drøftet muligheden af at gå over til finansiering via tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier. Arbejdsgruppen har ikke opnået enighed på dette punkt, jfr. nedenfor under 3.2. - 3.4., hvor de forskellige synspunkter i

gruppen er formuleret. Arbejdsgruppen har dernæst overvejet muligheden af en forenkling af civilforsvarslovens tilskudssystem, men med bibeholdelse af et statstilskud specielt til nedbringelse af de kommunale civilforsvarsudgifter, jfr. nedenfor under 3.5.

3.2. Arbejdsgruppens formand og indenrigsministeriets repræsentant er af den opfattelse, at en afskaffelse af de heromhandlede specielle tilskudsbestemmelser, således at det kommunale tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier i overensstemmelse med indstilling nr. 10 af 4. september 1973 fra indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration forhøjes tilsvarende, er velmotiveret og ikke giver anledning til afgørende betænkeligheder.

De anser det således ikke for godtgjort, at der foreligger sådanne styringsmæssige hensyn, som ikke vil kunne varetages tilfredsstillende for staten og kommunerne uden specialtilskuddene. Dette har kunnet ladet sig gøre på mange andre områder, og der ses ikke at være grund til, at denne del af den kommunale civilforsvarsopgave ikke skulle kunne indpasses i de regelsæt, der efter kommunalreformen har dannet sig for samspillet mellem staten og kommunerne.

Det kan ikke bestrides, at omlægningen vil medføre en vis skævdeling, idet kommuner, der efter de gældende regler ikke har nogen civilforsvarsforpligtelser, vil få andel i udgiftsbehovstilskuddet. Udgiftsbehovstilskuddet er imidlertid et tilskud til udligning af kommunernes samlede udgiftsbehov, og tilskuddet fastlægges iøvrigt ved årlige forhandlinger mellem staten og de kommunale parter. Henset hertil og til størrelsen af "skævdelingen" findes denne ikke at kunne tillægges væsentlig betydning. Hertil kommer, at omlægningen formentlig på alle niveauer vil give sig udslag i en ikke ubetydelig administrativ forenkling.

I forbindelse med spørgsmålet om "skævdeling" peges endvidere på de af arbejdsgruppe 1 i betænkningen, kapitel 9 anførte eksempler på lovskitser til en kommissionsmodel og en udvalgsmodel. Forslagene bygger på et af civilforsvarsstyrelsen i 1973 udarbejdet lovudkast, hvis gennemførelse vil medføre, dels at begrebet civilforsvarsområde ophæves, dels at der indføres en pligt for samtliche primærkommuner til at udnævne en civilforsvarsleder og til at antage den fornødne medhjælp til denne, idet dog civilforsvarslederen kan være fælles for flere kom-

muner.

Det må antages, at en ændring af civilforsvarsloven efter disse principper vil give anledning til visse justeringer af de enkelte kommuners civilforsvarsforpligtelser, men man har på det foreliggende grundlag ikke kunnet vurdere de byrdefordelingsmæssige konsekvenser heraf.

I denne sammenhæng henledes opmærksomheden på politiets civilforsvarsinspektørordning. Denne indebærer, at der - indtil personaleforholdene i politiet gør det muligt for dette selv at påtage sig CF-opgaverne - er ansat 17 personer (pensionerede majorer og orlogskaptajner) til varetagelse af politiets civilforsvarsopgaver, herunder tilsynet med de i civilforsvarslovens § 19 omhandlede hjælpetjenester. Udgiften, der på de årlige bevillingslove er optaget på civilforsvarets budget som et tilskud til politiets CF-inspektører, udgjorde for 1977/78 1.100.000 kr. Det vil være naturligt at overveje en hel eller delvis overførelse af dette tilskud til tilskuddet efter objektive udgiftsbehovskriterier i takt med en eventuel udvidelse af de kommunale civilforpligtelser.

3.3. De kommunale repræsentanter peger principalt på den under punkt 3.5. skitserede forenkling af civilforsvarslovens tilskudssystem, men vil under hensyn til beløbenes størrelse subsidiært kunne tilslutte sig forslaget ovenfor under punkt 3.2. under forudsætning af, at dette gennemføres i forbindelse med en omlægning af de almindelige tilskud efter objektive kriterier, der tager sigte på at tilgodese de særlige problemer for de store og mellemstore bykommuner.

3.4. Civilforsvarsstyrelsens repræsentant i udvalget har under hensyn til, at de kommunerne påhvilende civilforsvarsforpligtelser i fredstid ikke er døgnnære opgaver, fundet det af væsentlig styringsmæssig betydning at opretholde et system, der giver samme sikkerhed for opgavernes løsning som den hidtidige refusionsordning. Han finder, at en omlægning, hvorefter finansieringen af kommunernes civilforsvarsopgaver finder sted via de eksisterende bloktilskudsordninger, ikke giver en sådan sikkerhed. Ud fra styringsmæssige hensyn ville en opretholdelse af det nuværende refusionssystem, der sikrer, at statsmidlerne direkte kommer den kommunale civilforsvarssektor til gode, være bedst. Hvis denne

ikke lader sig opretholde har han - ligesom de kommunale repræsentanter - peget på den under pkt. 3.5. skitserede ordning, der både giver en administrativ forenkling og indeholder tilfredsstillende styringsmuligheder. Kan der etableres andre styringssystemer, der giver samme sikkerhed for opgavernes løsning som den hidtidige refusionsordning, vil et sådant system selvsagt kunne accepteres.

Civilforsvarsstyrelsens repræsentant har i øvrigt til redøgørelsen under 3.2. bemærket, at civilforsvarsstyrelsens lovfor-slag ikke tilsigter nogen kommunal merudgift, og at de opgaver, der påhviler politiets civilforsvarsinspektører, ikke vil blive mærkbart berørt ved lovforslaget, hvorfor en hel eller delvis overførelse af det angivne lønbeløb på 1,1 mio. kr. til en bloktilskudsordning efter hans opfattelse ikke kan komme på tale.

3.5. Der er i arbejdsgruppen enighed om, at der under alle omstændigheder under en eller anden form bør ske en forenkling af civilforsvarslovens tilskudssystem. Arbejdsgruppen skal i denne forbindelse pege på, at det bør overvejes at foretage en sammenlægning af de nævnte tilskud og refusioner til et samlet stats-tilskud til dækning af statens andel af de civilforsvarspligtige kommuners samlede civilforsvarsudgifter, det vil sige ved en tilskudspulje til civilforsvarsformål.

Arbejdsgruppen har ikke lagt sig fast på, hvorledes et sådant tilskud i givet fald skulle fordeles mellem kommunerne. Da formålet med omlægningen især vil være af administrativ, rationaliseringsmæssig karakter, skal man dog pege på muligheden af en fordeling alene efter indbyggertal i de kommuner, der varetager civilfor-svar opgaver . Det kan heller ikke udelukkes, at en forfining af bloktilskudskriterierne vil gøre det muligt i fremtiden at anvende "bymæssighed" som fordelingsnøgle for et sådant tilskud.

Puljen for et sådant tilskud vil kunne opregnes i takt med og efter de samme principper, som reguleringen af puljen for tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier.

Arbejdsgruppen har ikke taget stilling til, om nogen del af de under punkt I ovenfor omtalte finansieringsordninger eventuelt burde indgå i et sådant forenklet tilskudssystem, men skal anbefale, at det - såfremt man måtte beslutte sig for en ordning af denne karakter - undersøges, om det af styringsmæssige og administrative årsager vil være hensigtsmæssigt at lade refusionen af kommunernes uddannelsesudgifter m.m. være omfattet heraf.

KAPITEL 4. DE BYRDE- OG OPGAVEFORDELINGSMÆSSIGE KONSEKVENSER AF DE STILLEDE FORSLAG VEDRØRENDE DE FREDSMÆSSIGE ASSISTANCEYDELSER OG ETABLERING AF ET ERSTATNINGSBEREDSKAB.

I. Forslag i delbetænkningen om integration af civilforsvar og brandvæsen.

Arbejdsgruppe 1 har i kapitel 14 til sin betænkning på baggrund af en række i kapitel 13 opregnede kvalitative mangler i det personelle og materielle beredskab, der vil opstå, såfremt der til indsats mod ulykker i fredstid kun kan disponeres over styrker fra brandvæsen, De danske Redningskorps og politi, foretaget en kvantificering af disse mangler. Der er således under forudsætning, at der ses bort fra den bistand CF-korpset i dag yder ved fredstidskatastrofer, foretaget omkostningsberegninger ved et alternativt beredskab af henholdsvis statens brandinspektion og De danske Redningskorps.

Statens brandinspektion har under forudsætning af, at der kun anvendes heltidsbeskæftiget personale, beregnet omkostningerne ved etablering af den personelle side af et erstatningsberedskab i nogle nærmere angivne byer til mellem 33,7 og 75,0 mio.kr. (1978-lønniveau).

De danske Redningskorps har på grundlag af en model, der forudsætter en delvis anvendelse af deltidsansat personale, beregnet personelomkostningerne til ca. 11,7 mio. kr. (1978-lønniveau).

Der er ikke i de omtalte eksempler foretaget beregning af udgifterne til uddannelse, materiel, mandskabsfaciliteter og transportsystemer. Begge de omtalte beregninger er alene mulige alternativer til civilforsvarskorpsets nuværende udrykningsvagt og ikke en erstatning for den yderligere massive assistance, som korpset om fornødent som f.eks. ved Vildmosebranden vil kunne indsætte.

Arbejdsgruppe 1 har med udgangspunkt dels i statens brandinspektions beløb på 33,7 mio. kr. og dels i det af Falck anførte beløb på 11,7 mio. kr. (forhøjet til 12 mio. kr.) og for førstnævntes vedkommende med. tillæg for en skønnet betaling for reser-

vemandskab (herefter ialt 35 mio. kr.) beregnet prisen på et alternativt fredstidskatastrofeberedskab ved nedlæggelse af et antal kaserner, som anført i arbejdsgruppe 2's besparellesmodeller, jfr. herved skemaet i kapitel 7 i arbejdsgruppe 2's betænkning.

Arbejdsgruppe 1 har anført, at man har ment at burde afstå fra at gå ind i en nærmere vurdering af, hvorvidt den af statens brandinspektion eller den af De danske Redningskorps¹ beregnede pris for det samlede (personelle) erstatningsberedskab er den "rigtige". Arbejdsgruppen har kun ment at burde fremlægge beregninger, der vil give et indtryk af størrelsesordenen af et (personelt) erstatningsberedskab i de forskellige besparellesmodeller,

I denne forbindelse bemærkes, at arbejdsgruppen har været opmærksom på, at prisen på et erstatningsberedskab også er afhængig af, hvilke kaserner der nedlægges, og dermed i hvilke geografiske områder erstatningsberedskabet vil skulle virke. Arbejdsgruppen har blandt andet bemærket, at det storkøbenhavnske civilforsvarsområde har udtalt, at korpsets nuværende fredstidskatastrofeberedskab ikke kan anses for værende af væsentlig betydning for Storkøbenhavn, idet Storkøbenhavn råder over et stort og slagkraftigt brandvæsen. Arbejdsgruppen har imidlertid ikke fundet anledning til at gå nærmere ind i en mere detaljeret analyse af f.eks. sådanne eller geografiske betingede forskelle.

Arbejdsgruppe 1 har endvidere peget på, at såfremt et erstatningsmandskab baseres på statens brandinspektions model (heltidsansatte), vil det være ensbetydende med en forhøjelse af standarden på sådanne områder, hvor mandskabet må forudses at ville blive sideløbende nyttiggjort.

Som anført angiver statens brandinspektions og De danske Redningskorps beregninger yderpunkterne for hvad et erstatningsberedskab vil koste. Imellem disse yderpunkter vil andre løsninger kunne tænkes. Arbejdsgruppe 1 har således nævnt muligheden af, at man i forbindelse med en "konstabelordning" anvender en eller flere af de som følge af arbejdsgruppe 2's besparellesmodeller nedlagte kaserner, hvor man vil kunne trække på det eksisterende materiel, depoter og mandskabsfaciliteter. Arbejdsgruppen har endvidere drøftet, hvorvidt man kunne anvende de § 31-værnepligtige i et erstatningsberedskab, men har ikke ment at kunne pege på en sådan løsning.

For så vidt angår materiel, har arbejdsgruppe 1 lagt til

grund, at et erstatningsberedskab - med samme antal udrykningssteder (7) som civilforsvarskorpset har idag - vil kunne baseres på det samme materiel som CF-korpset idag disponerer over ved, at dette materiel i fredstid er lånt ud til erstatningsberedskabet, og at det i krigstid returneres til civilforsvaret. Arbejdsgruppen har herved yderligere forudsat, at det fra civilforsvarskorpset udlånte materiel fortsat vedligeholdes af civilforsvarskorpsets materieltjeneste, og at civilforsvarskorpsets konti til materielvedligeholdelse og til erstatning for udslidt materiel ikke nedsættes som følge af udlånet.

II. Arbejdsgruppens overvejelser.

Arbejdsgruppe 4 skal på baggrund af det ovenfor anførte bemærke, at da arbejdsgruppe 1 ikke finder det hensigtsmæssigt at anvende de § 31-værnepligtige i et erstatningsberedskab, der rækker ud over rammerne for de ordninger, der allerede i dag er etableret i en række byer, ses der ikke i denne forbindelse at opstå noget opgave- og byrdefordelingsproblem, ligesom der ingen problemer opstår såfremt civilforsvarskorpset under en eller anden form fortsat bestrider udrykningsvagten.

Arbejdsgruppe 1 peger på to alternative modeller, der er opstillet af henholdsvis statens brandinspektion og De danske Redningskorps, for etablering af et erstatningsberedskab.

I alle arbejdsgruppe 1's beregningsmodeller er det forudsat, at et erstatningsberedskab vil skulle placeres ved et allerede eksisterende brandvæsen - være sig kommunalt eller privat (Falck).

Arbejdsgruppe 4 må derfor så vidt ses lægge til grund, at dermed er opgavefordelingsproblemet samtidig løst.

Hvad angår byrdefordelingsproblemet, er der formentlig to mulige løsninger:

- a. At staten (civilforsvarsstyrelsen og/eller statens brandinspektion) og vedkommende brandvæsen - der såvel kan være Falck som et kommunalt brandvæsen - direkte indgår kontrakt om et erstatningsberedskab.

Det forudsættes, at det udførende brandvæsen ansætter og aflønner erstatningsberedskabets mandskab, og at udgifterne hertil endeligt afholdes af staten i medfør af og inden for rammerne af de kontrakter, som man måtte indgå.

- b. At kommunerne i vedkommende region efter nærmere af civilforsvarsstyrelsen og/eller statens brandinspektion givne retningslinier kontraherer om et erstatningsberedskab med det pågældende udførende brandvæsen. Det forudsættes herved, at de deltagende kommuner fordeler udgifterne efter en i forvejen aftalt fordelingsnøgle. Det forudsættes endvidere, at kommunerne forskudsvis afholder udgifterne med efterfølgende statsrefusion, idet det under hensyn til, at udgifterne vil være yderst ujævnt fordelt på landets kommuner, næppe kan anses for hensigtsmæssigt at yde kompensation via de generelle tilskud.

Arbejdsgruppe 4 skal i forbindelse hermed bemærke, at mulighed b i tilfælde af assistance uden for de kontraherende kommuners kreds vil rejse spørgsmål om betaling fra de (n) skadelidte kommune(r), ligesom denne model vil rejse spørgsmål om, på hvilken måde staten sikres en rimelig kontrol med hensyn til de andele af udgifterne, som alene vedrører erstatningsberedskabet. Der erindres herved om, at udgifterne til brandvæsenerne iøvrigt afholdes af kommunerne.

Såfremt erstatningsberedskabet bemandes med heltidsansatte folk opstår - både i a og b - spørgsmålet om, hvordan den ressourcetilførsel, som følger af en forhøjelse af standarden, skal finansieres, hvortil kommer spørgsmålet om en kvantificering af en sådan tilførsel.

Administrationsdepartementet har i rapporten fra august 1976 udtalt, at udgifterne ved erstatningsberedskabet formentlig som hidtil må afholdes af staten.

Arbejdsgruppe 4 har på det foreliggende grundlag ikke ment definitivt at kunne anbefale det ene alternativ frem for det andet. Man skal dog pege på, at en kommunal finansiering af opgaven ikke blot kan forekomme mindre hensigtsmæssig i betragtning af den under b omtalte ulighed, men vil formentlig også kunne rejse ikke ubetydelige administrative problemer uden hensyntagen til, at de her foreliggende situationer er af en sådan karakter, at det vil kunne blive vanskeligt at tilvejebringe et velfungerende mellemkommunalt betalingssystem.

KAPITEL 5. DE BYRDE- OG OPGAVEFORDELINGSMÆSSIGE KONSEKVENSER AF DE I DELBETÆNKNINGEN OM BESKYTTELSESERUM STILLEDE FORSLAG.

I. Forslag i delbetænkningen om beskyttelsesrum.

Arbejdsgruppe 3 har i delbetænkningen om beskyttelsesrum peget på nogle beskyttelsesrumsforanstaltninger, som sideløbende med den nuværende sikringsrumspligt vil kunne bringes i anvendelse for at opnå en rimelig dækningsprocent over et kortere åremål end med den nuværende sikringsrumspligt.

Der er tale om følgende foranstaltninger:

- a. Detailplanlægning af supplerende offentlige beskyttelsesrum i eksisterende bygninger, bortset fra parcel- og rækkehuse (foreslås iværksat på grundlag af den igangværende rekognoscering efter supplerende offentlige beskyttelsesrum).
- b. Fritliggende beskyttelsesrum (f.eks. i forbindelse med sanering i ældre bydele).
- c. Sikringsrum - "overkapacitet" (etablering af sikringsrumspladser i nybyggeri, der er sikringsrumspligtigt i medfør af gældende lovgivning, men ud over det antal, der kræves i medfør af nugældende regler).
- d. Sikringsrumspligt også for parcel- og rækkehuse (etablering af sikringsrum i fællesfaciliteter, enkelte udvalgte huse eller fritliggende beskyttelsesrum i forbindelse med nybyggeri af parcel- og rækkehuse).
- e. Sikringsrum i eksisterende parcel- og rækkehuskvarterer (etablering af sikringsrum i fællesfaciliteter, enkelte udvalgte huse eller fritliggende beskyttelsesrum i eksisterende parcel- og rækkehuskvarterer).
- f. Rekognoscering efter og detailplanlægning af supplerende offentlige beskyttelsesrum i eksisterende parcel- og rækkehusbebyggelser.
- g. Klargøringsforanstaltninger ved f.eks. fabrikation af nødvendigt afstivningsmateriel til blandt andet supplerende offentlige beskyttelsesrum.

Arbejdsgruppe 3 har endvidere stillet forslag om, at der nu udarbejdes en bekendtgørelse om klargøring af sikringsrum.

II. Arbejdsgruppe 4's overvejelser.

1. Foranstaltninger vedrørende eksisterende og ny bebyggelse.

Arbejdsgruppe 3 foreslår ingen direkte ændringer i byrde- og opgavefordelingen på området. Efter civilforsvarslovens § 25, jfr. § 22 nr. 5 afholder staten samtlige udgifter ved offentlige beskyttelsesrum, og det er antaget, at der herved sigtes såvel til drift som til projektering og anlæg.

Arbejdsgruppe 3 har peget på muligheden af, at der iværksættes en detailplanlægning af supplerende offentlige beskyttelsesrum. Dette ville være en forholdsvis enkel foranstaltning, som i et vist omfang ville kunne rette op på de nuværende skævheder i beskyttelsesrumsdækningen fra kvarter til kvarter. Udgifterne herved er anslået til ca. 22 mio. kr., og der er peget på det ønskelige i, at planlægningen gennemføres over en kortere periode, f. eks. 3 år.

Efter de gældende finansieringsregler, jfr. ovenfor, måtte denne udgift skulle afholdes af staten alene.

Arbejdsgruppe 3 har peget på muligheden af, at kommunerne iværksætter den nævnte detailprojektering med støtte i medfør af lov nr. 298 af 2. juni 1978 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. vedrørende tilbud om arbejde til langtidsledige.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at arbejdsgruppe 3's overvejelser ikke giver arbejdsgruppe 4 anledning til bemærkning, da der ved en iværksættelse af nævnte detailplanlægning som led i de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger ikke bliver tale om en øjeblikkelig besparelse for staten. Man har herved lagt vægt på, at der under alle omstændigheder vil være tale om, at kommunerne frivilligt kan beslutte, om de som led i de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som de iværksætter, vil inddrage den nævnte projektering.

De kommunale repræsentanter har i denne forbindelse tilføjet, at dersom kommunerne for egne midler foretager detailplanlægningen, vil der blive tale om, at kommunerne afholder udgifter, der ellers skulle være afholdt af staten.

2. Foranstaltninger vedrørende parcel- og rækkehuse.

Foranstaltningerne under d. og e. skal efter de nugældende fordelingsprincipper finansieres af bygherren selv. Arbejdsgruppe 3 nævner muligheden af, at udgifter til sikringsrum, der er fælles for flere huse, kan fordeles på de pågældende lodsejere f.eks. svarende til de regler, der gælder for betaling af vejbidrag. Spørgsmålet giver således ikke umiddelbart anledning til noget byrde- og opgavefordelingsproblem mellem staten og kommunerne. Foranstaltningen under f. må behandles efter samme synspunkter som anført under 1.

3. Klargøring m.v.

Arbejdsgruppe 3 har anbefalet, at der nu udarbejdes en bekendtgørelse om, i hvilket omfang og på hvilken måde sikringsrum i givet fald forudsættes klargjorte til beskyttelsesrum, og at der taget stilling til, hvorvidt staten skal afholde nogen del af udgifterne hertil, jfr. herved § 21, stk. 2, i lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger. Denne lovbestemmelse forudsætter, at udgifterne ved indretning af sikringsrum til beskyttelsesrum afholdes af grundejerne, men der er dog åbnet mulighed for i større eller mindre omfang at lade staten påtage sig disse udgifter.

Arbejdsgruppe 3 har endvidere peget på muligheden af, at der iværksættes en fabrikation af det nødvendige afstivningsmateriel. Dette vil rejse spørgsmålet om hvilken myndighed, der skal forestå opbevaringen af de færdige produkter samt afholde udgifterne her-til.

Det er arbejdsgruppe 4's opfattelse, at før den nævnte bekendtgørelse foreligger, kan der ikke tages stilling til hvordan finansieringen af udgifterne til den enkelte klargøringsforanstaltning skal finde sted.

4. By- og boligforbedring.

Såfremt de i "Redegørelse om by- og boligforbedring", boligministeriet, maj 1978 stillede forslag følges, og de ovennævnte ekstraordinære beskyttelsesrumsforanstaltninger inddrages i dette arbejde, kan der opstå byrdefordelmæssige problemer mellem staten og kommunerne. Finansieringen af foranstaltninger i forbindelse med by- og boligforbedring vil dog i givet fald skulle

betragtes under eet, og da der ikke er taget stilling til den organisatoriske tilrettelæggelse og finansiering på dette område, er det på nuværende tidspunkt vanskeligt at foretage en konkret vurdering af de byrdefordelingsmæssige konsekvenser.

B I L A G

Indenrigsministeriets arbejdsgruppe
vedrørende
dobbeladministration

INDSTILLING NR. 10.

7. kt. j.nr. 1973/180/7-26.

København, den 4. september 1973

Vedrørende lov om civilforsvaret.

Arbejdsgruppen har i sine møder den 22. juni samt 7. og 28. august 1973 drøftet bestemmelserne i lov om civilforsvaret, jfr. lovbestemmelser nr. 122 af 1. april 1962 som ændret ved lov nr. 175 af 30. april 1969.

Der blev i forbindelse hermed rejst spørgsmål om en nærmere samordning og koordinering af samfundets krigsmæssige og fredsmæssige katastrofeberedskab. Det er overfor arbejdsgruppen oplyst, at der i en særlig arbejdsgruppe vedrørende begrænsninger i udgifterne indenfor civilforsvaret m.v., der afgav rapport i september 1972, blev rejst spørgsmål om, hvorvidt der - udover det samarbejde, der på lokalt plan måtte foregå mellem det kommunale civilforsvar og brandvæsenet - bør ske en videregående integration omfattende alle komponenter i samfundets almindelige katastrofeberedskab (brandvæsen, redningsvæsen, civilforsvar m.v.) såvel med henblik på det fredsmæssige som det krigsmæssige beredskab. Under hensyn hertil og til den fastsatte tidsfrist for arbejdsgruppens arbejde (1. oktober 1973) har gruppen ikke ment at burde fremkomme med konkrete forslag om dette spørgsmål.

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet de i civilforsvarsloven indeholdte regler om hel eller delvis statsrefusion af de af kommunerne afholdte udgifter til følgende civilforsvarsformål:

Tilsyn med og drift af offentlige beskyttelsesrum (§ 25, stk. 1, jfr. § 22, nr. 5), vedligeholdelse af materiel (§ 25, stk. 2, jfr. § 22, nr. 1), driftsudgifter indenfor signal tjenesten (§ 25, stk. 1, jfr. § 22, nr. 4), anlæg og drift af øvelsesanlæg (§ 27, stk. 2, jfr. stk. 1), aflønning af og andre ydelser til værnepligtigt og frivilligt personel under unddannelse, såsom fremmødegodtgørelse, befordringsgodtgørelse og forplejning (§ 28, stk. 1 og 2 og § 31, stk. 7), samt udgifter til aflønning af civilforsvarsledere og disses medhjælp (§ 28, stk. 3, jfr. § 23, stk. 3).

Der var enighed i arbejdsgruppen om at anbefale, at det tages op til overvejelse, hvorvidt det kan anses for hensigtsmæssigt at opretholde den nuværende ordning, hvorefter der i begrænset omfang ydes statstilskud til kommunernes udgifter til aflønning af civilforsvarslederne og disses medhjælp.

Arbejdsgruppen skal endvidere henstille til indenrigsministeriets overvejelse, at der på baggrund af de refusionsomlægninger, der har fundet sted på andre refusionsområder, og med sigte på at opnå administrative forenklinger og besparelser - eventuelt i forbindelse med en nærmere undersøgelse af mulighederne for at fremskynde en samordning og koordinering mellem det kommunale brandvæsen og det kommunale civilforsvar - foretages en kritisk gennemgang af de øvrige i civilforsvarsloven indeholdte regler om statsrefusion, således at det nærmere klarlægges, hvilke opgaver det ved lov eller i henhold til lov kan pålægges kommunerne at varetage uden statsrefusion, og til hvilke opgaver det ud fra effektivitetsmæssige hensyn måtte være påkrævet at yde hel eller delvis Statsrefusion. I den forbindelse foreslås endvidere omfanget og karakteren af de indberetninger og udbetalinger, der er en følge af det nuværende refusionssystem, belyst.

Det forudsættes herved, at statens besparelser ved en omlægning af refusionerne kompenseres kommunerne gennem forhøjelse af tilskuddet efter objektive udgiftsbehovskriterier .

G. Refslund Thomsen

/E. Lohmann Davidsen

Indenrigsministeriet

Indenrigsministeriets arbejdsgruppe
vedrørende
dobbeltdadministration

INDSTILLING NR. 11

7. kt. j.nr. 19 7 3/1 90/7-10

Den 4. september 1973

Vedrørende sygehusberedskabet.

Arbejdsgruppen har i sine møder den 22. juni samt 7. og 28. august 1973 drøftet spørgsmålet om en eventuel ændring af de organisatoriske rammer for varetagelsen af opgaverne vedrørende sygehusberedskabet, herunder af den virksomhed der udøves af Medicinal-Nævnet. Drøftelserne er foregået på grundlag af et af indenrigsministeriets 2. kontor udarbejdet notat, der bygger på en af en særlig arbejdsgruppe udarbejdet betænkning af 2. marts 1973.

1. Organisation/administrationsudgifter.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at de nuværende sygehusberedskabsnævns opgaver uden for hovedstadsområdet (Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtskommuner) bør henlægges til amtsrådene, således at amtskommunerne selv afholder de ned administrationen heraf forbundne udgifter. Også inden for hovedstadsområdet bør disse opgaver principielt henlægges til Københavns og Frederiksberg kommuner samt de 3 nævnte amtskommuner, men således at der sikres en koordineret løsning af disse opgaver for det samlede hovedstadsområde. Dette synes at kunne ske ved, at de koordinerende funktioner overdrages Hovedstadsrådet som et led i udarbejdelsen af en overordnet sygehusplan for hovedstadsområdet, således at udgifterne herved tilvejebringes som nævnt i § 16 i lov nr. 331 af 13. juni 1973 om et Hovedstadsråd. Arbejdsgruppen skal derfor foreslå, at der rettes henvendelse til det i henhold til loven om et Hovedstadsråd nedsatte fællesudvalg med henblik på, at dette ved tilrettelæggelsen af arbejdet med den fremtidige overordnede sygehusplanlægning for hovedstadsområdet tillige kan tage hensyn til koordinering af beredskabsopgaverne.

2. Byrdefordeling.

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet spørgsmålet om en ændret byrdefordeling på dette område.

Arbejdsgruppen kan anbefale, at der med hensyn til etablering af beredskabsmæssige sikringsforanstaltninger ved sygehusene (sikring af lokaler, der skal tjene som behandlingsafsnit, sikring af tekniske installationer m.v.) tages skridt til en nærmere undersøgelse af, hvorvidt sygehuskommunerne bør forpligtes til selv at afholde de hermed forbundne udgifter, hvorved der må antages at kunne opnås administrative forenklinger og besparelser. I det omfang, sygehuskommunerne skal kompenseres for herved påførte merudgifter, vil dette kunne ske over de generelle tilskud.

Arbejdsgruppen kan endvidere anbefale, at der med hensyn til sygehusberedskabsmateriellet (opgaverne og udgifterne vedrørende indkøb, fordeling, opbevaring, vedligeholdelse og udskiftning af beredskabslagre af sygehusudstyr, sygeplejeartikler og medicinalvarer), tages skridt til en nærmere undersøgelse af, hvorvidt der bør indføres en ordning, hvorefter sygehusejerne, apotekerne, og medicinalfabrikkerne (samt eventuelt andre producenter/distribuerende led af det her omhandlede materiel) forpligtes til at opretholde beredskabslagre i nærmere specificeret omfang. For så vidt angår producenter/distribuerende led, må det antages, at der i medfør af loven om det civile beredskab vil kunne etableres en udgiftsdækning, svarende til den, der er gennemført for så vidt angår beredskabslagre af mineralolieprodukter (olieberedskabet). For så vidt angår sygehuskommunerne vil udgifterne ved opretholdelse af beredskabslagre på sygehusene kunne kompenseres ved, at udgifterne inddrages under de tilskudsberettigende sygehusudgifter kombineret med en forhøjelse af de generelle tilskud.

Arbejdsgruppen har ikke herved taget stilling til, hvorvidt alle kategorier af beredskabsmateriel (f.eks. også hjælpesygehusudstyr) i givet fald bør være omfattet af den nævnte ordning (olieberedskabsmodellen), ligesom man heller ikke har taget stilling til, hvorvidt karakteren af de øvrige foranstaltninger, der må anses for nødvendige for at opbygge et sygehusberedskab (bygningsmæssige foranstaltninger vedrørende lokaliteter til brug

ved beredskabsmæssig udvidelse af eksisterende sygehuses behandlingskapacitet, hjælpesygehuse og lægestationer samt beredskabsuddannelse) måtte tilsige, at den nugældende byrdefordeling opretholdes inden for området.

G. Refslund Thomsen

/E. Lohmann Davidsen

Indenrigsministeriet

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

§ 1.

I lov nr. 324 af 19. juni 1974 om sygehusvæsenet foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel IV indsættes som nyt kapitel:

"Kapitel V

Sygehusberedskab.

§ 16 a. Som led i varetagelsen af sygehusvæsenet påhviler det amtskommunerne at planlægge og gennemføre sådanne foranstaltninger, at der under krigsforhold og under større katastrofer i fredstid kan ydes syge og tilskadekomne behandling på sygehus eller på behandlingssteder uden for sygehusene.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med sygehusrådet vejledende retningslinier for sygehusberedskabet's planlægning og gennemførelse. Amtskommunernes beredskabsplaner skal efter indstilling fra sygehusrådet godkendes af indenrigsministeren".

Kapitel V, VI og VII bliver herefter kapitel VI, VII og VIII.

2. I § 20 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

"Stk. 3. En repræsentant for civilforsvarsstyrelsen deltager i rådets møder uden stemmeret, når der i disse drøftes sager af betydning for planlægningen af sygehusberedskabet, jfr. 2".

Stk. 3, 4 og 5 bliver herefter stk. 4, 5 og 6.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af indenrigsministeren.

Almindelige bemærkninger.

I. Baggrunden for ændringsforslaget.

Lovforslaget indgår i de omlægninger af byrde- og opgavefordelingen mellem staten og kommuner/amtskommuner, som er gennemført i de senere år. Forslaget tilsigter dog ikke gennemgribende ændringer på sygehusberedskabets område. Der tilstræbes alene en mindre justering af byrdefordelingen mellem staten og amtskommunerne og en præcisering af beredskabets enkelte bestanddele. Endelig klargøres ansvarsfordelingen mellem staten og amtskommunerne uden, at der dog tilsigtes ændringer i forhold til den gældende ordning, idet det på statsplanet fortsat vil være civilforsvarsstyrelsen, der varetager den koordinerende og planlæggende funktion på området.

Forslaget er i øvrigt begrundet i en indstilling, som indenrigsministeriets arbejdsgruppe om dobbeltadministration afgav i september 1973. Arbejdsgruppen foreslog heri, at det undersøges, dels om amtskommunerne burde forpligtes til selv at afholde udgifterne ved etablering af beredskabsmæssige sikringsforanstaltninger ved sygehusene, dels om amtskommunerne, apoteker og medicinalvarefabrikker burde forpligtes til at opretholde beredskabslagre af medicinalvarer i et nærmere specificeret omfang.

Begge disse spørgsmål søges løst ved lovforslaget, der er stillet over for indenrigsministeren af udvalget om civilforsvar og brandvæsen m.v., som indenrigsministeriet nedsatte den 29. september 1977.

II. Det eksisterende sygehusberedskab.

Efter civilforsvarslovens § 26 påhviler det samtlige sygehuse at forberede og gennemføre sådanne foranstaltninger, at de er i stand til under krigsforhold efter foretagelse af de fornødne sikringsforanstaltninger at modtage og behandle syge og tilskadekomne fra de militære værn og fra civilbefolkningen samt til at yde gensidig bistand og til at deltage i oprettelsen og driften af behandlingssteder uden for sygehusene. Udgifter til foranstaltninger, der efter pålæg af sundhedsstyrelsen eller chefen for civilforsvarsstyrelsen træffes udelukkende til opfyldelse af nævnte bestemmelser, afholdes af staten efter nærmere af inden-

rigsministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg givne regler.

I store træk karakteriseres det eksisterende sygeberedskab ved følgende foranstaltninger:

1. Planlægning.

I 1975 nedsatte civilforsvarsstyrelsen et udvalg om sygehusberedskabet, der har til opgave at bistå styrelsen i alle overordnede planlægningsspørgsmål vedrørende sygehusberedskabets tilrettelæggelse og gennemførelse, herunder tilvejebringelse af generelle retningslinier for beredskabet på alle niveauer.

Efter indstilling fra udvalget har civilforsvarsstyrelsen den 15. december 1977 til amtskommunerne udsendt en endelig standardberedskabsplan, der skal tjene som vejledning og danne grundlag for udarbejdelse af de enkelte sygehusberedskabsplaner. Den enkelte plan skal i øvrigt opbygges efter og tilpasses de lokale forhold.

Udgangspunktet for opbygningen af sygehusberedskabet er de eksisterende sygehuse, for hvilke der udarbejdes oversigter over behandlingsafsnit og sengepladser. Herunder gives en beskrivelse af sygehusenes funktion under normalkapacitet, maksimumskapacitet med interne ekstraforanstaltninger samt maksimumskapacitet med annekser. Ansvar for denne planlægning påhviler amtskommunerne, der tillige afholder udgifterne herved. Udgifter til koordinering af planlægningen på landsplan afholdes af staten.

Spørgsmålet om registrering og designering af det nødvendige personel herunder om, i hvilket omfang de praktiserende læger vil kunne indgå i sygehusberedskabet, behandles for tiden i arbejdsgrupper under sygehusberedskabsudvalget. Der agtes ligeledes udsendt retningslinier for opstilling og drift af beredskabssygehuse, jfr. nedenfor under punkt 2.

Til bistand ved sygehusberedskabet er der til amtskommunerne fordelt 10.000 værnepligtige, der er tjenstdygtige og udskrevet i medfør af civilforsvarslovens § 31, men som ikke påregnes indkaldt til nogen uddannelse m.v. i fredstid.

2. Beredskabssygehuse.

Der findes i dag ca. 50 beredskabssygehuse, hver omfattende udstyr til et sygehus med 200 senge. Dette materiel er anskaffet af staten, der for tiden forestår opmagasinerung heraf.

3. Beredskabslagre m.v. bortset fra medicinalvarer.

En arbejdsgruppe vedrørende forbrugsvarer, der er nedsat under sygehusberedskabsudvalget, har i juni 1977 afgivet foreløbig indstilling om, at der i et nærmere specificeret omfang tilvejebringes omsætningslagre på sygehusene af særlige sygehusemæssige forbrugsvarer (éngangsartikler m.v.) svarende til et vist antal måneders normalt forbrug, samt at i det omfang sygehusene betjener sig af éngangsartikler, skal der på sygehusene forefindes et erstatningslager af tilsvarende artikler til flergangsbrug.

Der har ikke tidligere været nogen ordning for beredskabslagre af denne kategori.

4. Sikrede reservebehandlingsafsnit.

Sikrede reservebehandlingsafsnit er hidtil blevet indrettet af amtskommunerne i forbindelse med nyanlæg eller ombygninger ved de amtskommunale sygehuse. Hvor indretningen er sket efter pålæg fra civilforsvarsstyrelsen, er udgifterne blevet afholdt fuldt ud af staten i medfør af civilforsvarslovens § 26, stk. 2.

I perioden 1971/72 - 1975/76 er der anvendt følgende beløb til formålet:

1971-72	4,9 mio. kr.
1972-73	4,2 mio. kr.
1973-74	4,8 mio. kr.
1974-75	8,3 mio. kr.
1975-76	6,2 mio. kr.

Siden finansåret 1975-76 har staten ikke søgt bevillinger til formålet.

5. Medicinalberedskabet.

En arbejdsgruppe under sygehusberedskabsudvalget forbereder for tiden retningslinier vedrørende tilvejebringelse af et medicinalberedskab til sikring af behovet for medicinalvarer under krigsforhold såvel inden for den primære som inden for den sekundære sundhedstjeneste.

Medicinalberedskabet søges tilvejebragt som et omsætnings- eller udskiftningslager på apoteker og i medicinalindustrien og begrænses til et nærmere specificeret: sortiment af lægemidler.

I tilslutning til medicinalberedskabet overvejes nærmere regler for et almindeligt dentalberedskab til sikring af den nødvendige tandpleje hos befolkningen og behandlingen af kæbekirurgiske skader på sygehusene.

Efter den nugældende ordning har staten i begyndelsen af 50'erne indkøbt særlige medicinallagre, og civilforsvarsstyrelsen har siden forestået opbevaringen heraf. Denne foranstaltning har imidlertid ikke virket efter hensigten, idet de anskaffede varer i et vist omfang ikke i dag er forbrugsvarer.

III. Lovforslagets hovedindhold.

Som allerede nævnt under punkt I, tilstræbes der ikke med forslaget gennemgribende ændringer på sygehusberedskabets område. Formålet med forslaget er at præcisere amtskommunernes - og statens - opgaver, og at drage de byrdefordelingsmæssige konsekvenser heraf.

Udgangspunktet må i denne forbindelse tages i, at sygehusberedskabets planlægning og gennemførelse bør ske i sammenhæng med Sygehusvæsenets almindelige planlægning og drift. Dette er i et vist omfang allerede tilfældet i dag. På planlægningens område (jfr. pkt. II.1. ovenfor) vil forslaget således ikke medføre større ændringer. På statsplanet vil planbehandlingen som allerede nævnt stadig skulle ske i civilforsvarsstyrelsen, jfr. bemærkningerne nedenfor til § ...

Beredskabssygehusene (jfr. pkt. II.2. ovenfor) forudsættes overdraget til amtskommunerne og fordelt mellem disse til anvendelse i det amtskommunale beredskab i overensstemmelse med planerne herfor. Amtskommunerne vil som hidtil have til opgave at forestå udpegningen af lokaliteter, der er egnede til anvendelse som sygehuse under beredskabsforhold dels til supplerende, dels til erstatning for de eksisterende sygehuse.

Selve overdragelsen forudsættes at ske vederlagsfrit i overensstemmelse med de almindelige principper, der hidtil har været fulgt ved overdragelsen af statens faste ejendom til kommuner/amtskommuner som led i opgavefordelingsændringer. Desuden vil opmagasiner, tilsyn, administration og vedligeholdelse af udstyret komme til at påhvile amtskommunerne.

Skulle der opstå geografiske afgrænsningsproblemer mellem amtskommunerne ved overdragelsen af beredskabssygehusene, vil sådanne problemer naturligt kunne finde deres løsning i forbindelse

med den procedure, som foreslås anvendt for sygehusberedskabsplanlægningen, jfr. nedenfor i bemærkningerne til § 1.

For de sikrede reservebehandlingsafsnit (jfr. pkt. 11.4.ovenfor) medfører forslaget, at finansiering af afsnittene i fremtiden kommer til at påhvile amtskommunerne alene. Der forudsættes optaget forhandling mellem indenrigsministeriet (civilforsvarsstyrelsen) og amtskommunerne om en eventuel ajourføring af det hidtidige regelgrundlag for indretning af disse afsnit.

Den kompetence, der foreslås tillagt indenrigsministeren til efter forhandling med sygehusrådet at fastsætte retningslinier for sygehusberedskabets planlægning og gennemførelse, forudsættes også at kunne omfatte en ordning, hvorefter amtskommunerne af beredskabsmæssige hensyn skal have en minimumsbeholdning af nærmere bestemte forbrugsvarer, jfr. pkt. II 3 ovenfor om beredskabslagre.

Det bemærkes, at et under udarbejdelse værende udkast til forslag til lov om apoteksvirksomhed indeholder en bestemmelse om, at indenrigsministeren kan pålægge apoteker at have en minimumsbeholdning af nærmere bestemte lægemidler m.v., jfr. ovenfor pkt. II 5.

Der henvises iøvrigt til § 5 i lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab, hvorefter det vil kunne pålægges producenterne/distribuerende led at have nærmere fastsatte minimumsbeholdninger af varer og produktionsmidler, som anvendes, fremstilles eller omsættes i deres normale virksomhed.

IV. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Overdragelsen til amtskommunerne af ansvaret for opmagasinering, tilsyn og vedligeholdelse af beredskabssygehuse medfører en vis statsbesparelse, der agtes kompenseret amtskommunerne gennem statens tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier. Statens samlede driftsudgifter til beredskabssygehuse, andre beredskabslagre og medicinalberedskabet udgjorde i finansåret 1977-78 ca. 1,1 mio. kr.

Der er ikke regnet med compensation til amtskommunerne for overtagelsen af finansieringsopgaven vedrørende sikrede reserve-

behandlingsafsnit, idet der her er tale om uregelmæssigt faldende - og i øvrigt særdeles beskedne - anlægsudgifter.

De administrative konsekvenser af forslaget omtales nærmere nedenfor i bemærkningerne til § 1.

V. Udtalelser over forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger. Herudover fremhæves, at det i § 1, afsnit 2, stk. 2 foreslås at inddrage sygehusrådet i udformningen af retningslinierne vedrørende sygehusberedskabets foranstaltninger og planlægning og i godkendelsesproceduren for den enkelte beredskabsplan. Dette må betegnes som en naturlig konsekvens af, at opgaven er placeret hos amtskommunerne som led i varetagelsen af sygehusvæsenet.

Herudover agtes der ikke på statsplan indført ændringer i de underliggende sagsgange. Udarbejdelsen af retningslinier, plangodkendelse m.v. forudsættes således fortsat henlagt til civilforsvarsstyrelsen som statens koordinerende organ på området. I lys af de erfaringer der indhøstes ved den integration af beredskabsplanlægningen i den almindelige sygehusplanlægning, der er en direkte følge af lovforslaget, kan det på lidt længere sigt vise sig nødvendigt at tage op til overvejelse om - og i givet fald i hvilket omfang - der på det rent tekniske plan bør ske en yderligere integration.

Forslaget om, at en repræsentant for civilforsvarsstyrelsen deltager i sygehusrådets møder uden stemmeret, når der i disse drøftes sager af betydning for planlægningen af sygehusberedskabet, er en konsekvens af, at planlægningen af sygehusberedskabet integreres i den almindelige sygehusplanlægning.

Forslag til lov om ændring af lov om civilforsvaret.

§ 1.

I lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret som ændret senest ved lov nr. 325 af 26. juni 1975, jfr. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. september 1976, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

"Stk. 5. Sygehusberedskabet planlægges og gennemføres af amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner i overensstemmelse med § 16 a i loven om sygehusvæsenet, jfr. lov nr. 324 af 19. juni 1974 som ændret ved lov nr. 000 af"

3. § 2 6 ophæves.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af indenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forslaget har karakter af en redaktionel justering af civilforsvarslovens tekst under hensyntagen til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet, hvorved reglerne om sygehusberedskabet overføres fra civilforsvarsloven til denne lov.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Statens koordinerende og planlæggende funktioner indenfor

sygehusberedskabet overførtes 1. april 1974 fra sundhedsstyrelsen til civilforsvarsstyrelsen, jfr. bekendtgørelse nr. 79 af 14. februar 1974 om sygehusberedskabets organisation.

Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

De økonomiske konsekvenser i Storkøbenhavn af en omlægning af tilskud til civilforsvarslederlønninger m.v. til tilskud efter objektive kriterier (1977-78).

	Rel.for- del af folketal pr. 1/1- 77..	Udgifts- behovstal 1977-78.	Tilskuds- fordeling efter folktal	Tilskuds- fordeling efter ud- giftsbehov	Merudgift
	1.	2.	3.	4.	5 = 3 / 4
	—————1.000 kr.—————				
Københavns kommune	42,27	8,9896	1277	858	419
Frederiksberg kommune	7,29	1,5657	220	149	71
Københavns og Frbg.kom.	49,56	10,5553	1497	1007	490
Albertslund...	2,50	0,6287	75	60	15
Ballerup-					
Måløv.....	4,03	1,0399	122	100	22
Brøndby.....	2,92	0,7358	88	70	18
Dragør.....	1,01	0,2225	31	21	10
Gentofte.....	5,50	1,2059	166	115	51
Gladsakse.....	5,39	1,2272	163	117	46
Glostrup.....	1,61	0,3645	49	35	14
Herlev.....	2,17	0,4807	65	46	19
Hvidovre.....	4,04	0,9210	122	88	34
Høje Tåstrup..	3,33	0,7749	100	74	26
Ishøj.....	1,43	0,3502	43	33	10
Ledøje-Smørum.	0,65	0,1482	20	14	6
Lyngby-Tårnbæk	4,36	0,9405	132	90	42
Rødovre.....	3,22	0,7434	97	71	26
Søllerød.....	2,59	0,5936	78	57	21
Tårnby.....	3,44	0,7784	104	74	30
Vallensbæk....	0,85	0,1927	26	18	8
Værløse.....	1,40	0,3406	42	32	10
Københavns amt i alt.....	50,44	11,6887	1523	1115	408
Storkøbenhavn i alt.....	100,00	22,2440	3020	2122	898

